

PRUNCUCIDAREA ÎN DREPTUL PENAL CONTEMPORAN: ABORDĂRI TEORETICE ȘI JURISPRUDENȚIALE

INFANTICIDE IN CONTEMPORARY CRIMINAL LAW: THEORETICAL AND JUDICIAL APPROACHES

Adelina BASARAB,

specialitatea Drept, gr. D 2301,

Coordonator științific: **Radion COJOCARU**, dr., prof. univ.,
Centrul Universitar „Bogdan Petriceicu Hasdeu” din Cahul
al Universității Tehnice a Moldovei

Rezumat: *Protecția vieții este una dintre valorile fundamentale garantate de Constituția Republicii Moldova și ocrotite prin legislația penală. În acest cadru, infracțiunea de pruncucidere este reglementată distinct la art. 147 Cod penal, având în vedere condițiile speciale în care este comisă. Lucrarea analizează particularitățile juridice ale pruncuciderii, delimitarea față de alte infracțiuni contra vieții și rolul stării de tulburare fizică sau psihică a mamei în stabilirea răspunderii penale. Sunt prezentate obiectivele cercetării: examinarea reglementării naționale, analiza elementelor constitutive, raportarea la alte sisteme de drept și studierea practicii judiciare. Abordarea comparativă evidențiază asemănări și diferențe între legislațiile din Republica Moldova, România, Ucraina, Marea Britanie, Finlanda, Elveția și Franța, subliniind modul în care fiecare stat tratează situațiile particulare legate de uciderea nou-născutului. Practica judiciară confirmă importanța stabilirii cumulative a elementelor infracțiunii și rolul expertizei în determinarea stării mamei. Studiul demonstrează că pruncuciderea se deosebește de alte forme de omor prin condiții specifice, ceea ce justifică reglementarea distinctă și necesitatea unei analize atente pentru aplicarea corectă a legii penale.*

Cuvinte-cheie: *dreptul la viață, pruncucidere, infracțiune*

Abstract: *The protection of life is one of the fundamental values guaranteed by the Constitution of the Republic of Moldova and safeguarded by criminal law. In this context, the crime of infanticide is specifically regulated under Article 147 of the Criminal Code, given the special circumstances under which it is committed. This paper analyzes the legal particularities of infanticide, its distinction from other crimes against life, and the role of the mother's physical or mental disorder in determining criminal liability. The research objectives are presented: examining national legislation, analyzing the constituent elements, comparing with other legal systems, and studying judicial practice. The comparative approach highlights similarities and differences between the laws of the Republic of Moldova, Romania, Ukraine, the United Kingdom, Finland, Switzerland, and France, emphasizing how each state handles specific situations related to the killing of a newborn. Judicial practice confirms the importance of cumulatively establishing the elements of the crime and the role of expert assessment in determining the mother's condition. The study demonstrates that infanticide differs from other forms of homicide due to specific conditions,*

which justifies distinct regulation and the need for careful analysis to ensure the correct application of criminal law.

Keywords: *right to life, infanticide, crime*

1. Aspecte introductive

Protecția vieții reprezintă una dintre valorile fundamentale ocrotite de dreptul penal, fiind garantată atât prin normele constituționale, cât și prin legislația penală. Potrivit art. 24 din Constituția Republicii Moldova¹, dreptul la viață este garantat, iar statul are obligația de a asigura respectarea acestuia.

Unele precizări privind conținutul și importanța dreptului la viață se regăsesc și în lucrarea *Constituția Republicii Moldova. Comentariu*², realizată de un colectiv de autori (Negru B., Osmochescu N., Smochină A. ș.a.). În cadrul acestei lucrări este evidențiat faptul că dreptul la viață ocupă o poziție esențială în sistemul drepturilor fundamentale, întrucât exercitarea celorlalte drepturi depinde de existența acestuia. Totodată, se menționează că protecția acestui drept are un caracter strict, nefiind permise derogări nici în situații excepționale, iar consacrarea lui în principalele acte juridice internaționale confirmă rolul său fundamental.

Deși dreptul la viață beneficiază de o protecție deosebită, legislația penală prevede anumite incriminări speciale pentru situații particulare, cum este cazul pruncuciderii.

Scopul prezentei cercetări constă în examinarea infracțiunii de pruncucidere în dreptul penal contemporan, prin evidențierea particularităților juridice ale acesteia, a modului în care este reglementată și aplicată în practică, precum și prin raportarea la soluțiile adoptate în alte sisteme de drept. O asemenea cercetare este necesară pentru o înțelegere corectă a acestei infracțiuni și pentru evitarea unor încadrări juridice eronate.

În vederea realizării acestui scop, lucrarea urmărește mai multe obiective, și anume: analiza reglementării infracțiunii de pruncucidere în Codul penal al Republicii Moldova și a elementelor constitutive ale acesteia; delimitarea pruncuciderii de alte infracțiuni contra vieții, în special de omorul intenționat; evidențierea rolului stării de tulburare fizică sau psihică a mamei în stabilirea răspunderii penale; analiza comparativă a reglementărilor din alte sisteme de drept; precum și examinarea practicii judiciare, în vederea evidențierii modului de aplicare a normelor penale în cauzele de pruncucidere.

Aceste particularități confirmă poziția distinctă a pruncuciderii în cadrul infracțiunilor contra vieții și impun o analiză atentă a fiecărui caz, pentru a evita erori de încadrare juridică.

2. Elemente de drept comparat

Infracțiunea de pruncucidere poate fi analizată și prin raportare la legislația altor state, pentru a evidenția modul în care aceasta este reglementată și tratată în diferite sisteme de drept. O astfel de analiză este importantă deoarece permite o înțelegere mai clară a acestei infracțiuni, precum și a modului în care diferite state aleg să reglementeze situații similare.

Scopul acestei analize constă în identificarea atât a elementelor comune, cât și a diferențelor existente între normele juridice, în special în ceea ce privește condițiile de existență a infracțiunii, subiectul activ, momentul comiterii faptei și sancțiunea aplicabilă.

¹ Constituția Republicii Moldova. Legea Republicii Moldova din 29 iulie 1994. În: Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 1994, nr.1. În vigoare din 27 august 1994, [online], [citat 27.03.2026]. Disponibil: https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=145723&lang=ro#

² Negru B., Osmochescu N., Smochină A. et al., *Constituția Republicii Moldova. Comentariu*. Chișinău: Ed. ARC, 2012. 576 p. 0

Dreptul comparat permite, astfel, o înțelegere mai clară a reglementării naționale, prin raportarea acesteia la soluțiile adoptate de alte state. În același timp, această metodă de analiză contribuie la evidențierea unor modele legislative diferite în materia infracțiunilor contra vieții și oferă posibilitatea de a observa dacă există o tendință comună în reglementarea pruncuciderii sau, dimpotrivă, abordări diferite de la un sistem de drept la altul.

În dreptul penal al Republicii Moldova, pruncuciderea este reglementată la art. 147 Cod penal și constă „în omorul copilului nou-născut, săvârșit în timpul nașterii sau imediat după naștere de către mama care se afla într-o stare de tulburare fizică sau psihică, cu diminuarea discernământului, cauzată de naștere”.¹ Norma juridică este construită astfel încât să pună accent nu doar pe rezultatul produs, ci și pe condițiile concrete în care a fost săvârșită fapta. Sancțiunea prevăzută este închisoarea de până la 5 ani, ceea ce evidențiază faptul că momentul comiterii infracțiunii și starea mamei devin elemente esențiale pentru încadrarea juridică, iar în lipsa acestora fapta nu mai poate fi calificată ca pruncucidere.

O reglementare similară se regăsește în dreptul penal român, unde art. 200 Cod penal incriminează uciderea ori vătămarea nou-născutului săvârșită de către mamă. „(1) Uciderea copilului nou-născut imediat după naștere, dar nu mai târziu de 24 de ore, săvârșită de către mama aflată în stare de tulburare psihică se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.”² Sancțiunea relativ redusă reflectă faptul că legiuitorul are în vedere situația particulară a mamei în perioada imediat următoare nașterii, ceea ce justifică o diferențiere față de omorul intenționat. Deși formularea normei este diferită, esența rămâne aceeași: starea psihică a mamei influențează încadrarea juridică a faptei.

În legislația penală a Ucrainei, art. 117³ incriminează uciderea nou-născutului de către mamă în timpul nașterii sau imediat după naștere. Deși norma este mai concisă, aceasta păstrează aceleași elemente esențiale, respectiv momentul comiterii faptei și existența unui subiect special. Sancțiunea prevăzută constă în măsuri de libertate pe o perioadă de până la cinci ani sau închisoare pe aceeași durată, ceea ce confirmă recunoașterea caracterului distinct al acestei infracțiuni față de omorul obișnuit.

În dreptul Marii Britanii, pruncuciderea este reglementată printr-o lege specială, *Infanticide Act 1938*⁴, care introduce o abordare distinctă față de legislațiile din Europa de Est. Potrivit acestei legi, fapta este calificată drept infanticid atunci când mama cauzează moartea copilului său cu vârsta de până la 12 luni, dacă la momentul comiterii se afla într-o stare de dezechilibru psihic determinată de procesul nașterii sau de efectele lactației. Textul normativ prevede că, deși în lipsa acestei reglementări fapta ar fi încadrată ca omor, ea este tratată ca o infracțiune distinctă, sancționată similar cu omorul din culpă. Astfel, legislația britanică extinde perioada în care poate fi reținută această infracțiune, depășind limita de 24

¹ Art. 147 din Codul penal al Republicii Moldova: / Legea Republicii Moldova nr. 985-XV din 18 aprilie 2002. În: Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, nr.128-129. În vigoare din 12 iunie 2003. [online], [citat 27.03.2026]. Disponibil:

https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=153355&lang=ro#

² Art. 200 alin. (1) din Codul penal al României, Legea nr. 286/2009 din 17 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, disponibil pe Portal Legislativ, [online], [citat 29.03.2026]. Disponibil: <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/10985>

³ Art. 117 din Codul penal al Ucrainei, Legea nr. 2341-III din 5 aprilie 2001, publicată în Buletinul Oficial al Radei Supreme (BVR), 2001, nr. 25–26, art. 131, [online], [citat 29.03.2026]. Disponibil: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/en/2341-14#Text>

⁴ Legea *Infanticide Act 1938*, c.36 (Regnal. 1 and 2 Geo. 6), Section 1, adoptată de Parlamentul Marii Britanii, [online], [citat 29.03.2026]. Disponibil: <https://www.legislation.gov.uk/ukpga/Geo6/1-2/36/section/1/2010-10-04>

de ore prevăzută în Codul penal al Republicii Moldova și oferind un cadru mai larg de interpretare juridică.

În dreptul penal finlandez, infracțiunea de pruncucidere este reglementată în Codul penal, Capitolul 21, Secțiunea 4. Potrivit acestei dispoziții: „(1) *A woman who in a state of exhaustion or distress caused by childbirth kills her baby shall be sentenced for infanticide to imprisonment for at least four months and at most four years. (2) An attempt is punishable.*”¹ În traducere, aceasta înseamnă că femeia care, aflându-se într-o stare de epuizare sau tulburare determinată de naștere, își ucide copilul, este sancționată pentru infracțiunea de pruncucidere cu pedeapsa închisorii de la minimum patru luni până la maximum patru ani, iar tentativa este, de asemenea, pedepsită.

Norma pune accent pe starea fizică și psihică a mamei, aceasta fiind elementul esențial care diferențiază această infracțiune de alte forme de omor. Totodată, limitele reduse ale pedepsei arată că legiuitorul finlandez ia în considerare circumstanțele speciale în care este comisă fapta.

În dreptul penal elvețian, pruncuciderea este reglementată ca infracțiune distinctă la art. 116 Cod penal.² Aceasta constă în uciderea copilului de către mamă în timpul nașterii sau în perioada în care aceasta se află încă sub influența stării cauzate de naștere. Reglementarea este clară și pune accent pe aceleași elemente întâlnite și în alte sisteme de drept, respectiv momentul comiterii faptei și starea mamei.

Pe de altă parte, în actualul Cod penal francez³, Titlul II, *Infracțiuni contra persoanei*, sunt reglementate faptele care aduc atingere vieții și integrității umane. Acestea sunt sistematizate în două secțiuni: fapte voluntare contra vieții (art. 221-1 – 221-5) și fapte involuntare contra vieții. În prima secțiune sunt incriminate omorul intenționat, omorul cu premeditare, omorul comis în circumstanțe agravante, precum și atentatul la viață prin otrăvire. Art. 221-4 prevede detențiunea pe viață pentru omorul comis asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani. În secțiunea a doua este reglementat omorul involuntar, iar articolele 223-2 – 223-4 sancționează abandonul unei persoane aflate în imposibilitatea de a se apăra, cu pedepse ce variază de la 5 ani la 20 de ani de închisoare, în funcție de consecințele produse.

Raportat la tema pruncuciderii, se observă că legislația franceză nu consacră o incriminare distinctă pentru uciderea nou-născutului de către mamă, ci subsumează această faptă regimului general al omorului sau al omorului agravat. Astfel, accentul cade pe vârsta victimei și pe circumstanțele agravante, nu pe starea psihică sau fizică a mamei în perioada post-partum, cum se întâmplă în legislațiile din România, Republica Moldova sau Ucraina.

Analiza comparativă evidențiază că, deși reglementarea pruncuciderii diferă de la un stat la altul, majoritatea sistemelor de drept recunosc caracterul distinct al acestei infracțiuni, prin raportare la momentul nașterii și la starea mamei.

¹ United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC), *The Criminal Code of Finland*, Chapter 21, Sections 1–18, [online], [citat 29.03.2026]. Disponibil: https://www.unodc.org/cld/en/legislation/fin/the_criminal_code_of_finland/chapter_21/sections_1-18/sections_1-18.html

² Codul penal al Elveției din 21 decembrie 1937 (SR 311.0), publicat pe portalul legislativ oficial *Fedlex*, [online], [citat 29.03.2026]. Disponibil: https://www.fedlex.admin.ch/eli/cc/54/757_781_799/en#context-sidebar

³ Codul penal al Franței (*Code pénal*), ultima modificare la 11 iulie 2025, document generat la 7 septembrie 2025, WIPO Lex [online], [citat 29.03.2026]. Disponibil: <https://www.wipo.int/wipolex/en/legislation/details/23309>

3. Analiza juridico-penală și elemente de practică judiciară privind infracțiunea de pruncucidere încriminată în baza art. 147 Cod penal al Republicii Moldova

Pentru existența unei infracțiuni este necesar ca fapta să întrunească toate elementele componentei infracțiunii, astfel cum acestea sunt prevăzute de legea penală. În conformitate cu prevederile art. 52 alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova, *„se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă”*.¹

În acest sens, analiza infracțiunii de pruncucidere presupune examinarea fiecărui element al componenței sale, și anume: obiectul, latura obiectivă, latura subiectivă și subiectul infracțiunii, toate acestea trebuie să fie întrunite cumulativ.

Aplicarea corectă a dispozițiilor legale trebuie realizată în concordanță cu orientările oferite de instanța supremă. Astfel, potrivit Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 24.12.2012 „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale referitoare la infracțiunile săvârșite prin omor (art. 145–148 CP al RM)”², instanțele sunt obligate să stabilească cu exactitate forma vinovăției, circumstanțele concrete ale cauzei și particularitățile persoanei făptuitorului. Aceste cerințe sunt pe deplin aplicabile și în materia pruncuciderii, unde delimitarea față de alte infracțiuni contra vieții depinde de o analiză atentă a tuturor elementelor cauzei.

Pornind de la aceste orientări, analiza infracțiunii de pruncucidere urmează a fi realizată prin examinarea fiecărui element al componenței infracțiunii, în raport atât cu prevederile legale, cât și cu practica judiciară.

Obiectul juridic special al pruncuciderii cuprinde totalitatea relațiilor sociale a căror formare, desfășurare și dezvoltare normală sunt condiționate de apărarea vieții copilului nou-născut ca valoare socială protejată de legea penală.³

Obiectul material al infracțiunii prevăzute la art. 147 CP RM îl constituie corpul copilului nou-născut. Acest aspect rezultă și din practica judiciară, unde instanțele constată necesitatea stabilirii existenței unui copil nou-născut, ca premisă pentru aplicarea dispozițiilor art. 147 Cod penal.

Victima acestei infracțiuni poate fi exclusiv un copil nou-născut, această calitate fiind esențială pentru încadrarea juridică a faptei. Nu poate fi aplicată răspunderea în baza art. 147 CP al RM, dacă este săvârșit omorul unui copil căruia îi lipsește calitatea de nou-născut.⁴ În practica medico-legală, noțiunea de nou-născut vizează copilul în primele 24 de ore de la naștere, interval esențial pentru stabilirea aplicabilității art. 147 Cod penal. După expirarea acestui termen, fapta nu mai poate fi încadrată în baza acestei norme, urmând a fi analizată ca omor intenționat, potrivit art. 145 Cod penal. Din practica judiciară rezultă că instanțele verifică în mod obligatoriu existența acestei calități a victimei. Astfel, în cauza privind-o pe inculpata C.M., instanța a reținut că victima era un copil nou-născut, viabil, născut la termen, ceea ce a permis aplicarea dispozițiilor art. 147 Cod penal.

¹ Art. 52 din Codul penal al Republicii Moldova: / Legea Republicii Moldova nr. 985-XV din 18 aprilie 2002. În: Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, nr.128-129. În vigoare din 12 iunie 2003. [online], [citat 27.03.2026]. Disponibil: https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=153355&lang=ro#

² Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale referitoare la infracțiunile săvârșite prin omor” (art.145-148 CP al RM) nr. 11 din 24.12.2012, [online], [citat 21.04.2026]. Disponibil: https://jurisprudenta.csj.md/search_hot_expl.php?id=318

³ Cojocaru R., *Autoreferat al tezei de doctor în drept. Studiu de drept penal și investigarea judiciară a infracțiunii de pruncucidere*. Chișinău, 2007, CZU:343.611/132, p.10

⁴ Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale referitoare la infracțiunile săvârșite prin omor” (art.145-148 CP al RM) nr. 11 din 24.12.2012, [online], [citat 21.04.2026]. Disponibil: https://jurisprudenta.csj.md/search_hot_expl.php?id=318

Nu interesează, de asemenea, dacă nou-născutul este un copil normal sau anormal, dacă este sau nu viabil (înzestrat cu puterea de a trăi).¹

Latura obiectivă a infracțiunii de pruncucidere are următoarea structură:

- 1) fapta (acțiunea sau inacțiunea) prejudiciabilă, exprimată în lipsirea ilegală de viață a copilului nou-născut;
- 2) urmările prejudiciabile sub formă de moarte cerebrală a victimei;
- 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile;
- 4) timpul săvârșirii infracțiunii, și anume timpul nașterii sau imediat după naștere.

Fapta prejudiciabilă în contextul pruncuciderii se poate exprima pe calea inacțiunii (de exemplu: refuzul mamei de a-și hrăni copilul; omisiunea acesteia de a înfășa copilul atunci când temperatura din încăperea este sub 8-10°C; neefectuarea promptă a ligaturii cordonului ombilical al copilului etc.). De asemenea, pruncuciderea poate fi realizată pe calea acțiunii (de exemplu: comprimarea gâtului cu mâinile; obturarea (astuparea) orificiului nazal și bucal cu mâna, hârtie umedă sau obiecte moi (de exemplu, pernă); strangularea cu lațul sau cu cordonul ombilical; compresiunea toracoabdominală (înfășurarea strânsă); înecarea; lovirea; tăierea; înțeparea; îngroparea; electrocutarea; otrăvirea; influențarea prin șocuri psihice etc.² Prin urmare, infracțiunea de pruncucidere, ca și orice omor, poate fi comisă atât sub forma acțiunii, cât și sub forma inacțiunii. În primul caz este vorba despre o pruncucidere activă, iar în cel de-al doilea despre o pruncucidere pasivă.³

Ținând seamă de vulnerabilitatea extrema a copilului nou-născut, nu este necesară o intensitate prea mare a violențelor pentru a-i pricinui moartea.

În cauza analizată instanța a stabilit că inculpata C.M. a aruncat copilul nou-născut, acțiune în urma căreia i-au fost cauzate leziuni corporale grave, constând în traumatism cranio-cerebral deschis, cu fractura oaselor bolții craniene și contuzie cerebrală, însoțite de hemoragie subarahnoidiană difuză și hemoragii intracerebrale.

Totodată, inculpata nu a acordat la timp îngrijirile absolut necesare vieții copilului și nu a solicitat asistență medicală, această inacțiune contribuind la producerea rezultatului letal. În aceste condiții, decesul nou-născutului a fost determinat atât de acțiunea directă exercitată asupra acestuia, cât și de lipsa intervenției ulterioare.

Instanța a constatat existența unei legături directe de cauzalitate între acțiunile și inacțiunile inculpatei și moartea copilului, reținând totodată că fapta a fost săvârșită imediat după naștere, aspect esențial pentru încadrarea juridică în baza art. 147 Cod penal.⁴

Într-o altă cauză, instanța a reținut că inculpata I. A. imediat după naștere, a întreprins acțiuni îndreptate spre suprimarea vieții copilului nou-născut, constând în obturarea căilor respiratorii și abandonarea acestuia într-un loc izolat, acțiuni apte să producă decesul victimei. Cu toate acestea, rezultatul letal nu s-a produs, copilul fiind salvat, din cauze

¹ Brânză S., Stati V., *Tratat de drept penal. Partea specială*. Volumul I, Chișinău: Tipografia Centrală, 2015, p. 319.

² Brânză S., Stati V., Stratan A., *Drept penal partea specială. Compendiu*, Ediția a II, Chișinău: Tipografia Centrală, 2025, p. 26.

³ Cojocaru R., Elementul material al infracțiunii de pruncucidere: caracterizare și controverse. In: *Anale științifice ale Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI al RM: științe juridice*, 2007, nr. VII, pp. 52-55. ISSN 1857-0976, [online], [cit. 21.04.2026]. Disponibil:

https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/Elementul%20material%20al%20infracțiunii%20de%20pruncucidere.pdf

⁴ Sentința Judecătorei Ungheni din 20 decembrie 2021, dosarul nr. 1-6/2020 1-20001516-51-1-03012020, [online], [cit. 21.04.2026]. Disponibil: https://instante.justice.md/ro/pigd_integration/pdf/10E49027-92F0-439F-8D72-247794D19559

independente de voința făptuitoarei. În aceste condiții, fapta a fost încadrată ca tentativă de pruncucidere, potrivit art. 27 raportat la art. 147 Cod penal.¹

Timpul săvârșirii infracțiunii este un element al calificării care trebuie stabilit în mod obligatoriu. Acest element este caracterizat în textul legii prin cuvintele „în timpul nașterii sau imediat după naștere”. Observăm că timpul săvârșirii infracțiunii de pruncucidere coincide practic cu perioada în care copilul se consideră nou-născut.

Astfel, putem deosebi două situații în funcție de timpul concret de săvârșire a pruncuciderii:

- omorul copilului nou-născut săvârșit în timpul nașterii;
- omorul copilului nou-născut săvârșit imediat după naștere.

Infracțiunea de pruncucidere este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul survenirii morții cerebrale a victimei.

Latura subiectivă a infracțiunii examinate se exprimă în vinovăție sub formă de intenție directă sau indirectă. Momentul apariției intenției de a lipsi de viață copilul nou-născut nu are nicio relevanță asupra calificării pruncuciderii.

Cu certitudine, semnul definitoriu al laturii subiective a pruncuciderii este starea emoțională specială în care se află făptuitoarea, și anume - *starea de tulburare fizică sau psihică, cu diminuarea discernământului, cauzată de naștere*. Pentru existența stării emoționale specifice, care dă temei de atenuare a răspunderii penale conform art. 147 CP RM, este necesară îndeplinirea următoarelor condiții:

- 1) această stare să se exprime într-o tulburare fizică sau psihică;
- 2) starea dată să fie cauzată de naștere;
- 3) starea respectivă să aibă ca efect diminuarea discernământului.²

Pentru existența acestei stări, este necesar ca tulburarea să fie determinată de procesul nașterii și să aibă ca efect diminuarea capacității făptuitoarei de a-și da seama de acțiunile sale și de a le controla. Stabilirea unei asemenea stări nu poate fi realizată doar pe baza aprecierii instanței, fiind necesară intervenția specialiștilor, prin efectuarea unei expertize psihiatrico-psihologice.

În cauza analizată, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. **** din 11.03.2019, s-a constatat că inculpata C. M. nu se afla în stare de afect la momentul comiterii faptei. Totuși, expertiza a evidențiat faptul că aceasta se afla într-o stare de tensiune emoțională determinată de naștere, care a influențat în mod semnificativ capacitatea sa de a conștientiza și controla acțiunile. Astfel, deși nu a fost constatată o stare de afect în sens strict, s-a reținut existența unei diminuări a discernământului, ceea ce corespunde cerințelor prevăzute de art. 147 Cod penal.³

În aceste condiții, expertiza a avut un rol determinant în stabilirea laturii subiective a infracțiunii, confirmând faptul că fapta a fost săvârșită în legătură directă cu starea psihofiziologică generată de naștere. În lipsa unei asemenea stări, chiar dacă fapta ar fi fost comisă imediat după naștere, aceasta nu ar putea fi încadrată în baza art. 147 Cod penal, urmând a fi calificată drept omor intenționat.

De asemenea, într-o altă cauză, instanța a reținut că inculpata L.M., aflându-se într-o stare de tulburare determinată de naștere, a întreprins acțiuni îndreptate spre lipsirea de viață a copilului nou-născut, fără producerea rezultatului letal. Fapta a fost încadrată ca tentativă

¹ Sentința Judecătoreiei Cimișlia din 13 mai 2015, dosarul nr. 1-25/2015; 34-1-969-28112013, [online], [citat 21.04.2026]. Disponibil: https://instante.justice.md/ro/pigd_integration/pdf/1D9B4B2A-1410-E511-B888-005056A5D154

² Brânză S., Stati V., Stratan A., *Drept penal partea specială. Compendiu*, Op. cit., p. 27

³ Sentința Judecătoreiei Ungheni din 20 decembrie 2021, dosarul nr. 1-6/2020; 1-20001516-51-1-03012020, [online], [citat 21.04.2026]. Disponibil: https://instante.justice.md/ro/pigd_integration/pdf/10E49027-92F0-439F-8D72-247794D19559

de pruncucidere, însă ulterior instanța a dispus încetarea procesului penal în temeiul aplicării actului de amnistie, constatând întrunirea condițiilor legale.¹

Subiectul infracțiunii de pruncucidere este unul special. Potrivit art. 21 Cod penal al Republicii Moldova², subiect al infracțiunii poate fi doar persoana fizică responsabilă care, la momentul săvârșirii faptei, a atins vârsta prevăzută de lege. Astfel, pentru existența subiectului infracțiunii este necesar ca persoana să întrunească cumulativ următoarele condiții: să fie persoană fizică, să fie responsabilă și să fi atins vârsta răspunderii penale.

În cazul infracțiunii de pruncucidere, subiectul activ poate fi exclusiv trebuie să fie doar mama biologică a victimei, nu și cea vitregă.³ Totodată, răspunderea penală pentru această infracțiune intervine de la vârsta de 14 ani, ceea ce evidențiază caracterul special al subiectului și particularitatea acestei infracțiuni.

Prin urmare, din analiza dispozițiilor legale și a practicii judiciare rezultă că încadrarea juridică în baza art. 147 Cod penal depinde de constatarea cumulativă a tuturor elementelor componenței infracțiunii, instanțele acordând o importanță deosebită stabilirii calității victimei, momentului comiterii faptei și existenței stării de tulburare a mamei, aceste elemente fiind decisive pentru delimitarea pruncuciderii de alte infracțiuni contra vieții.

4. Concluzii

În urma cercetării realizate, se constată că infracțiunea de pruncucidere reprezintă o formă distinctă a infracțiunilor contra vieții, reglementată în mod special datorită condițiilor particulare în care aceasta este săvârșită. Deși dreptul la viață constituie o valoare fundamentală ocrotită de legea penală, art. 147 Cod penal al Republicii Moldova instituie un regim juridic diferențiat, având în vedere starea fizică și psihică a mamei în timpul nașterii sau imediat după aceasta.

Cercetarea efectuată a evidențiat că pentru existența pruncuciderii nu este suficientă doar producerea decesului copilului nou-născut. Este necesară întrunirea cumulativă a tuturor elementelor componenței infracțiunii: calitatea victimei de copil nou-născut, momentul săvârșirii faptei, calitatea specială a subiectului activ și existența stării de tulburare fizică sau psihică, cu diminuarea discernământului, cauzată de naștere.

Totodată, cercetarea comparativă a demonstrat că legislațiile alor state reglementează diferit această faptă. Unele sisteme de drept, precum Republica Moldova, România, Ucraina, Finlanda sau Elveția, recunosc caracterul distinct al pruncuciderii, în timp ce alte state, precum Franța, nu prevăd o incriminare separată, fapta fiind încadrată în regulile generale privind omorul.

Practica judiciară confirmă importanța unei încadrări juridice atente. Instanțele trebuie să stabilească nu doar acțiunea sau inacțiunea mamei, ci și legătura de cauzalitate, momentul comiterii faptei și, mai ales, starea psihofiziologică determinată de naștere. Expertiza are un rol esențial, deoarece permite stabilirea existenței diminuării discernământului și contribuie la delimitarea pruncuciderii de omorul intenționat.

Prin urmare, pruncuciderea trebuie examinată cu multă atenție, deoarece se află la intersecția dintre protecția dreptului la viață și particularitățile stării mamei după naștere.

¹ Sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 16 martie 2016, dosarul nr. 1-543/17; 14-1-13750-0412016, [online], [citat 21.04.2026]. Disponibil:

https://instante.justice.md/ro/pigd_integration/pdf/4E4D7E02-AE0B-E711-80D0-0050568B4C47

² Art. 21 din Codul penal al Republicii Moldova: / Legea Republicii Moldova nr. 985-XV din 18 aprilie 2002. În: Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, nr.128-129. În vigoare din 12 iunie 2003. [online], [citat 27.03.2026]. Disponibil: https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=153355&lang=ro#

³ Brânză S., Ulianovschi X., Stati V., et al., *Drept penal. Partea specială*, Volumul II, Ediția a II-a, Chișinău: Editura Cartier juridic, 2005, p. 80.

Aplicarea corectă a art. 147 Cod penal depinde de aprecierea completă a fiecărui caz, pentru a evita atât calificarea greșită a faptei, cât și aplicarea nejustificată a unui regim penal mai sever sau mai blând.

Bibliografie:

1. Brânză S., Stati V., Stratan A., *Drept penal partea specială. Compendiu*, Ediția a II, Chișinău: Tipografia Centrală, 2025, p. 26. ISBN 978-5-88554-470-2
2. Brânză S., Stati V., *Tratat de drept penal. Partea specială. Volumul I*, Chișinău: Tipografia Centrală, 2015, p. 319. ISBN 978-9975-53-469-7
3. Brânză S., Ulianoschi X., Stati V., et al., *Drept penal. Partea specială, Volumul II*, Ediția a II-a, Chișinău: Editura Cartier juridic, 2005, p. 80. ISBN 9975-79-325-8
4. Codul penal al Elveției din 21 decembrie 1937 (SR 311.0), publicat pe portalul legislativ oficial *Fedlex*, [online], [citat 29.03.2026]. Disponibil: https://www.fedlex.admin.ch/eli/cc/54/757_781_799/en#context-sidebar
5. Codul penal al Franței (*Code pénal*), ultima modificare la 11 iulie 2025, document generat la 7 septembrie 2025, WIPO Lex [online], [citat 29.03.2026]. Disponibil: <https://www.wipo.int/wipolex/en/legislation/details/23309>
6. Codul penal al Republicii Moldova: / Legea Republicii Moldova nr. 985-XV din 18 aprilie 2002. În: Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, nr.128-129. În vigoare din 12 iunie 2003. [online], [citat 27.03.2026]. Disponibil: https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=153355&lang=ro#
7. Codul penal al României, Legea nr. 286/2009 din 17 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, disponibil pe Portal Legislativ, [online], [citat 29.03.2026]. Disponibil: <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/10985>
8. Codul penal al Ucrainei, Legea nr. 2341-III din 5 aprilie 2001, publicată în Buletinul Oficial al Radei Supreme (BVR), 2001, nr. 25–26, art. 131, [online], [citat 29.03.2026]. Disponibil: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/en/2341-14#Text>
9. Cojocaru R., *Autoreferat al tezei de doctor în drept. Studiu de drept penal și investigarea judiciară a infracțiunii de pruncucidere*, Chișinău, 2007, CZU:343.611/132, p.10
10. Cojocaru R., Elementul material al infracțiunii de pruncucidere: caracterizare și controverse, În: *Anale științifice ale Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI al RM: științe juridice*, 2007, nr. VII, pp. 52-55. ISSN 1857-0976, [online], [citat 21.04.2026]. Disponibil: https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/Elementul%20material%20al%20infracțiunii%20de%20pruncucidere.pdf
11. Constituția Republicii Moldova. Legea Republicii Moldova din 29 iulie 1994. În: Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 1994, nr.1. În vigoare din 27 august 1994, [online], [citat 27.03.2026]. Disponibil: https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=145723&lang=ro#
12. Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale referitoare la infracțiunile săvârșite prin omor” (art.145-148 CP al RM) nr. 11 din 24.12.2012, [online], [citat 21.04.2026]. Disponibil: https://jurisprudenta.csj.md/search_hot_expl.php?id=318
13. Legea *Infanticide Act 1938*, c.36 (Regnal. 1 and 2 Geo. 6), Section 1, adoptată de Parlamentul Marii Britanii, [online], [citat 29.03.2026]. Disponibil: <https://www.legislation.gov.uk/ukpga/Geo6/1-2/36/section/1/2010-10-04>
14. Negru B., Osmochescu N., Smochină A. et al ., *Constituția Republicii Moldova. Comentariu*, Chișinău: Ed. ARC, 2012. 576 p. ISBN 978-9975-61-700-0

**„Oportunități de implicare a tinerilor în procesul de cercetare”,
Ediția a VI-a, 2026, Cahul**

15. Sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 16 martie 2016, dosarul nr. 1-543/17; 14-1-13750-04112016, [online], [citat 21.04.2026]. Disponibil: https://instante.justice.md/ro/pigd_integration/pdf/4E4D7E02-AE0B-E711-80D0-0050568B4C47
16. Sentința Judecătorei Cimișlia din 13 mai 2015, dosarul nr. 1-25/2015; 34-1-969-28112013, [online], [citat 21.04.2026]. Disponibil: https://instante.justice.md/ro/pigd_integration/pdf/1D9B4B2A-1410-E511-B888-005056A5D154
17. Sentința Judecătorei Ungheni din 20 decembrie 2021, dosarul nr. 1-6/2020; 1-20001516-51-1-03012020, [online], [citat 21.04.2026]. Disponibil: https://instante.justice.md/ro/pigd_integration/pdf/10E49027-92F0-439F-8D72-247794D19559
18. United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC), *The Criminal Code of Finland*, Chapter 21, Sections 1–18, [online], [citat 29.03.2026]. Disponibil: https://www.unodc.org/cld/en/legislation/fin/the_criminal_code_of_finland/chapter_21/sections_1-18/sections_1-18.html